

Sfeervol 9e editie Southern Blues Night

Door: Wil Wijnhoven (www.muzikantenweb.nl)

Uitgeweken naar de Rodahal in Kerkrade beleeft John Hendrix (organisator) een geslaagde 9e editie van de Southern Blues Night. Met topbands uit binnen- en buitenland heeft men een goed programma samengesteld. Verdeeld over drie podiums spelen 8 bands vanaf 20.00 uur tot diep in de nacht hun repertoire.

De opening in de grote zaal is weggelegd voor de uit de USA afkomstige **Sam Taylor Band**. In het begin nog niet zo'n verheffend optreden maar met het binnenstromen van het publiek en het warm spelen van de band, wordt het toch beter. Met een mix van soul en blues is het voor Sam Taylor toch moeilijk om het publiek voor zich te winnen. Natuurlijk een opening is altijd moeilijk, zeker in zo'n grote zaal waar nog niet alle publiek aanwezig is.

Daarentegen doet **John "Boo Boo" Davis** met zijn Nederlandse band het in de Multizaal een stuk beter. Hij trekt met zijn pittige sound het publiek naar zich toe. En inderdaad mede door zijn geweldige stem en harpspel ondersteund door zijn voortreffelijke band lukt het hem om het talrijk aanwezige publiek te boeien en te verrassen. Inmiddels is er geen doorkomen meer aan in de Multizaal. Dus dan maar in het portiek meegenieten van deze bluespurist.

Wie van nog pittigere blues houdt vertoeft in bluescafé "Juke Joint" bij een optreden van **Widgeon Holland Trio**. Deze Texaanse gitarist laat zich begeleiden door een Limburgs duo. Samen zet dit trio een vette bluesrock set neer die zeker menig bluesliefhebber de oren heeft doen spitsen. Widgeon Holland Trio heeft inmiddels al diverse optredens in ons land verzorgd en mag toch wel gerekend worden als een talent op zijn gitaar. Hij mag dan ook twee sets spelen tijdens dit festival en ik reken hem ook tot een van de verrassingen tijdens deze bluesnight.

Na het optreden van Sam Taylor volgt **John Primer and The Real Deal** hem op in de grote zaal. John Primer is geen onbekende in het Chicago-blues gebeuren. Hij verleende zijn diensten aan niemand minder dan Willie Dixon en Muddy Waters. Tot aan de dood van Muddy Waters in 1983 speelt John Primer in diens band om daarna enige jaren met "The Teardrops" te spelen. Vanaf 1990 toert hij met zijn eigen band The Real Deal door de wereld. Dit heeft hem geen windeieren gelegd want inmiddels heeft hij een zeer goede reputatie in bluesland. En dat hij ervaring heeft is tijdens dit optreden maar weer eens duidelijk onderstreept.

Met zijn krachtige stijl en slidetechniek krijgt hij zelfs toehoorders aan het spelen. Een leuk tussendoortje is het om te zien hoe een in trance geraakte fan met lepels op het podium zijn favoriete artiest begeleidt. John Primer wordt door het publiek verplicht om een toegift te spelen. En natuurlijk, dit is geen enkel probleem, hij trekt nog even door met zijn band. Een unieke set vol verrassingen en gedegen bluesspel wordt door deze band neergezet. Voor mij een van de uitschieters tijdens dit festival.

Het is weer hollen naar de Multizaal want daar staat niemand minder dan, je zou bijna zeggen, de vader van de Nederblues, op het podium; **Eelco Gelling**. Samen met zijn band, vol topartiesten, speelt hij een combinatie van blues met een tintje funk. Heerlijk is het als je een dergelijke groep Nederlandse bluesartiesten aan het werk ziet. Een bak ervaring die de Multizaal snel in zijn greep houdt. Nummers uit de oude doos worden gecombineerd met nieuw werk en ik moet zeggen, Eelco kan met zijn gitaarspel mij de rillingen bezorgen.

Tijdens de laatste noten van zijn set begint **Maxine Brown** in de grote zaal aan haar optreden. Deze 73-jarige Amerikaanse zangeres heeft begin jaren 60 al haar sporen verdiend met haar soul- en gospel repertoire. Maxine heeft een geweldige stem, nog steeds, die prima geschikt is voor haar kenmerkende sound, een mix van soul en blues. Als begeleiding heeft ze haar oude "soulmate" Sam Taylor met band achter zich staan.

Met haar stem en performance doet ze denken aan de oude "souldagen" en menigeen zwijmelt weg bij haar rustige nummers. Ik hou niet zo van dit soort muziek maar dat zij een perfecte stem heeft is onmiskenbaar. Warm, gevoelig en meeslepend, het is zelfs voor mij genieten van deze stem. Verrassend is ze niet, maar het is een goede keuze geweest haar te programmeren.

In bluescafé "Juke Joint" draait men inmiddels de bluesfilm "The Soul of a Man" met in de rol van de legendarische Skip James, de Amerikaanse zanger, gitarist en natuurlijk acteur **Keith B. Brown**. Deze geeft na de film een prima akoestisch optreden waarin hij authentieke deltablues op zijn eigen wijze vertolkt. Voor de liefhebbers een must en voor diegene die hem nog niet kennen de moeite waard om te luisteren. Het is een heerlijk optreden en waardig slot van deze bluesnight, zeker na het optreden in de Multizaal van het **Matt Schofield Trio**.

Dit Engelse trio met de talentvolle 24-jarige gitarist Matt Schofield speelt muziek die je kunt omschrijven als een combinatie van jazz, funk en blues. Samen met zijn medekompanen Evan Jenkins op drums en Jonny Henderson op hammond is dit de tweede uitschieter tijdens dit festival. Gevoelig en pittig gitaarwerk laat niemand onberoerd in deze zaal. Heerlijke licks die richting bluesrock gaan en de hammond die snerpand er tussendoor rolt laten je meedansen op hun ritmes. Een uitermate gave set wordt door dit trio neergezet. Mat Schofield is in Engeland uitgeroepen als een van de talentrijkste gitaristen. En inderdaad talent heeft hij en dat bewijst zij zowaar in zijn ballad-achtige funky nummers als in zijn bluesnummers.

Samenvattend goed bezocht festival in een goede accommodatie met voor mij twee echte uitschieters die ik graag nog eens zou willen horen en zien.